XXXIII

Kuryer Litewski z 1817 (ciąg dalszy):
Kury. Lit. N 34 z 27 Kwietnia 1817
Dnia 25 Kwietnia dał w tut. Teatrze kon-
cert na skrzypcach JP. Biały. Publicz-
ność licznie zgromadzona przekonana-
mi oklaski dała dowód uznania dla
wydoskonalonego w wysokim stopniu
pięknego talentu naszego rodaka.
N 31. Na gorliwe wezwanie zjechali
w tych dniach do Wilna do teatru
Bogusławskiego z Mińska.
Spodziewamy się dobrych przedstawień,
bo i aktorowie nasi jako Pani
Szymkowska, Pan Niedzielski
i Pani Kaczyńska z doskonałym
publiczności ~~...~~ grają teraz i
Fircyk w zalotach i Amelja.
K. Lit. N 44 z 1 Czerwca 1817
Opera Wileńska. Dawniej teatr

Zieliński miał dalece dostateczną opie-
kę staraniem p. Bogusławskiej, p. Wojcie-
chowiczówny, p. Aszpergerowej i wielu
innych pozwoliły, iż do tego stanu upadłem
się doszło znacznie, kiedy jedna prawie p.
Skibińska przy pomocy takiego p.
Hrekorowiczówny głosu, wielkiej
szczęśliwszej opery podnosi.
Przystosowanie zespołu i reformy te-
atralne robiły nadzieję na rzecz pomyśl-
niejszy wzmógł obrót, gdy tymczasem
jedynym tylko p. Zalewskim ope-
ra wzmocniona jest powiększona,
niektóre orkiestra poradnie dokładnie
wyzwolona korzystnej z antrepryzy,
z pomocy nie mała jest często przy-
czyna niedostatecznego tego rodzaju
sztuk wystawienia. Gdyby jednak
posiadały znajdowane którym nam

dawniej „Stworzenie świata”, „Julię i Romea”
w przeciągu kilku tygodniami, „Pana z Pongiza”
tak starannie wystawił, dziwić się dzisiej
zatrudniać scenę wileńska, niedo-
statek śpiewaków i śpiewaczek mniej-
szy był się dowiał i niewielkiszymi w dzisiej
nagrodzona ta i tym podobne niedostatki.
W starodawnej operze „Święto Kra-
mińców słońca” w powodzi zatorek
granej na scenie zachwycili prawdziwie p.
p. Skwirińska i p. Dzwoniny Kazyńska
Ostatni od niejakiego czasu wielki
okazują postęp i pięknie sobie o sobie
nadzieję zwłaszcza w rolach drugie-
go rzędu komicznych. P. Izabella
Góralska w swoimy jest blisko i a-
wiednie swoimi wdzięcznymi wolały a nie-
kiedy i starannością daje dowody
lecz deklamacja jej niedowolna jeszcze

w monotonii. Głos jej można nazwać
biorący i dziś potrzebuje ćwiczenia.

Z. J. R.

Naprawiają w Wilnie budynek
Wielki Teatr który od lat kilku-
nastu stał w ruinach przez poza-
od. Krzyżkiewicz tymczasem z przedsię-
wzięcia teatralnego pisane ag ze zna-
jomością rzeczy i szczegółowo.

Kur. Lit. N 53 z 3 Lipca 1817.

D. 6 t.m. Dany był tydzień w tut. ~~operze~~
teatrze nowa komedyo opera
pod t. "Marcobelanno" części I. Nowa
dekoracja raz pierwszy widziana przez pędzla,
gdzie p. Stanisława tut. [illegible] Debora [illegible]
malowana z wielką mocą.

K. Lit. N 97 z 4 Grudnia 1817.

Z Trok. Obywatele powiatu trockiego
zgromadzeni w Trokach na [illegible]:

na wiadomość o zgonie ś.p. Kościuszki
przy pieśni żałobnej odprawili obchód żałobny
za jego duszę. W czasie wielkiej mszy
świętej wykonana muzyka (Palestrie
Rafaele) St. Dombrowskiego Kand.
Ruw. Trockiego przygotowała.

Kurjer lit. N 98 z 7 Grudnia 1817

Wilno miasto Kraków dn. 24 Listo.
p. Da odprawione nabożeństwo żałobne
nabożeństwo za ś.p. Kościuszkę w Kościele XX Reformatów. a muzyka
żałobna wykonała „Requiem"
Mozarta.

Kurjer lit. N 102 z 21 Grudnia 1817.

Wilno za ś.p. Kościuszkę odprawionem nabożeństwie odśpiewano i wykonano muzykę żałobną
kompozycji Kontowskiego kompoz.
przez [illegible] J.C. Mości amatorów
i ...

Kuryer Litewski w 1819.

Johanna Holland skomponowała i wydała osm wariacyi z arii pol-
skiej na piano. w Wilnie w drukarni akademickiej.

Kurjer N 26 z 1 lutego 1819

Na Dochód Dorofy Szymkajtowej
Melodrama historyczne z historyi litewskiej napisany z muzyką J. Żylińskiego w 3 aktach „Witold Wielki Xiążę Litewski czyli oblężenie Grodna ze śpiewami i tańcami.

Dnia 7 lutego w sali redutowej dany będzie koncert wokalny i instrumentalny w którym będzie miał zaszczyt JP. Łowczyński zaprodukować się na wiolonczelli.

Wyżej zwierząt wyszczególnionych w-

Wilnie: Une Polonaise et six anglaises pour le pianoforte par Ferdinand Ries.

Kur. Lit. N 41 z 20 lutego 1819.

D. 12 tm przyjemnie i chlubnie bawiliśmy koncertem który nam wydał JP. Łowczyński na wiolonczeli. Gust do muzyki w naszem mieście sprawił iż zebrało się piękne grono słuchaczów między którymi widziano wszystkich dotychczas celniejszych amatorów i amatorki. Miło było widzieć w rodaku tę doskonałość w tak pięknej oraz trudnej sztuce do której tylko długim stopniowaniem dojść można. W allegro pełnem łatwości dowodził że pewność smyczka i wprawność lewej ręki ma, był on obecnie w adagio wzruszającym, potrafił

wzniecić w sercach słuchaczów przy-
jemne wrażenia w ostatniem
Allegro to łagodnym to wzruszającym miłym
poważnym piorunującym, wstrząsnął nad
wszystkich wielki dla swego talentu
szacunek i poważanie." . . . .
Zakończył p. L. koncert polonezem
z piosnki „Słowiczek zwagi"
Kur. Lit. N 46 z 26 lutego 1819.
Jednakowoż dziękując za względy w
czasie swego tu pobytu da pożegnalny
razem z Wileńskiemi artystami
na wsparcie biednych. Maciej
Kaszyński w owym teatrze
(w Wilnie) występował często
Kur. Lit. N 260 z 16 listopada 1817
Dziś w teatrze opera Dworeckiego „J. Hilary".
Nakładem Józefa Zawadzkiego w Wilnie
wyszły polonezy pod tytułem:

Quatre Polonaises pour le Pianoforte compo-
sées et dédiées aux Dames Polonaises par
<u>Joseph Deszczyński</u> op. 6 w tejże księgarni
dostać można poprzednio wydane dzieła
tegoż autora: Deux Marches pour le Pia-
noforte dédiées à la Garde Royale Polo-
naise à pieds, 2-de éd. revue et retouchée
par l'auteur i
Quatre Polonaises Nationales pour le Pia-
noforte dédiées a Mr le Comte Rokicki
Cons. d'Etat.

Kur. Lit. N 285 z 16 grudnia 1819

<u>Teatr</u> Na teatrach Franciszka Stroczyń-
skiego melodrama z francuskiego Pom-
pigny tłumaczona przez Jana Szym-
kayttę "Hortensya z Walknez".

<u>Gazeta Litewska 1821.</u>

Kur. Lit. N 4 z 10 Stycznia 1821.

D. 14 Stycznia da koncert na altospocie [?]

10.

Pani Brenner z domu Bock na któ-rym wszystkiego rodzego odgrywać będzie. niemiecka aktorka).

Dnia 17 da koncert Michał Giu-liani raporty prasy najpierwszych miejsc tam talenta jak Pani Skwiaw-skiej panny Balbiani Panów Scandero i Liseriak. (Wilno nar. Kur. Lit. N 6 z 14 Stycznia 1821

Dnia 21 bm. da koncert nieszczęśliwych na cel dobroczynny znany z talentu p. Scandero.

Kur. Lit. N 8 z 19 Stycznia 1821.

W Werkach pod Wilnem otwiera pensyonat zawiatki Pani Stoniawska z Werkach majątku Narzniki Dasiński... z którym sporo przedmiotów szkol-nych udzielać będzie grania na fortepianie śpiewania, języków. Tańca etc.

(może to była niemiecka aktorka ?)

Wilno muzyka Karolina Gotterman dała w teatrze koncert wokalny i instrumentalny na 4 Marca.
Kur. Lit. N 37 z 28 marca 1821.

Trzynastoletnia córka gubernatora cywilnego Melania Andrzejkiewiczówna dała koncert na cel dobroczynny. Wilno
Kur. Lit. N° 42 z 8 Kwietnia 1821.

Mińsk D. 11 Marca w Mińsku w czasie kontraktów dała na cel dobroczynny koncert na fortepianie Panna Antonina Bogdanowska 12 letnia panienka.

N.B. Zjechała do Wilna trupa polska aktorów i dn 16 Kwietnia wielką sztukę czarodziejską znaną na teatrze petersburskim „Rusałki" przetłumaczona na polskie pod tytułem „Syrena z Dniestru". pod dyrekcją J. Kamińskiego.

Kur. Lit. N 48 z 20 kwietnia 1821.
W księgarni niewiadomej wyszło nowe dzieło z druku pod tytułem „Metoda na fortepiano Duseka i Pleyela ułożona przez Dalioto w konserwatorium paryzkiego do nauki w tym instrumencie przyjęta jeden tom in folio. ~~Wilno mnej Dyrektor~~ Kur. Lit. N 49 z 29 kwiet. Dyrektor miejskiego teatru Heckerl wystawia w sobotę Wilno [illegible].

Kur. Lit. N 78 z 2 lipca 1821.
Jan Kontner (który poprzednio dawał koncert na fortepianie) wystawia zbierania prenumeratę na swe kompozycje na piano 1. Grand Polonaise brillante 2. Variations sur un thème autrichien

3. Rondeau facile pour le Pianoforte
4. Introduction, Variations et Rondeau
sur une mélodie autrichienne.
5. Variations et Rondeau sur un thème
original (: Wilno wrzesień).
6. Variations sur un Thème favorit.

N.B. Pomiędzy innymi dziełami znajdujących się w wypo-
wymienionymi ~~ze zbioru Dobrzyńskiego~~
życzalni Wileńskiej Teresy Kapszela za to
~~Dobrzyńskiego~~: Śpiewy polskie:
nabytymi

Damicki. Wiersz od Polaka „Z [illegible]
do [illegible] dołęgna”

Kamieński „Polonez do śpiewania
„Lenca „Skromna a posłuszna
Dziewczęta

Kaplińskí 6 mazurków do słowa
Goreckiego i mazur „Sadź różą
młodzieńca.

Kratzer 2 śpiewy Niechaj się wspo-
minać i Któż domienia wam [illegible]

14.

Szymanowska Marya „Nie będą też
nowe" i wiele innych Karpiń-
skiego Elsnera Andrzej Ebiórowa
i pieśni bez podania kompozytora.
Coś na skrzypce Janieckiego prelu-
ner na skrzypce i wiolonczellę.
Na gitarę Itterklaskiego z wa-
ryacyi na śpiew „W miesięczną dzień
na okazacyi" Andrzej Sekol a
na gitarę wspaniałą."
Kuryer Lit. N 87 z 22 lipca 1821.
Teatr Wileński, jako kolejno do upadku
się chylał, jako natomiast wymagający
w owym mieście, niezgoda wielu.
Dyrekcja osób dla rozumienia
interesom w owym wtrącała
i artystów zgoda upadła. Zwa-
lając winę na publiczność wileńską
obszerniej o tem pomówić należy.

To tylko wspominałyśmy sobie w czasie zi-
mowym zamkniętym sezonie. Rozpróżnieni
aktorowie po szeregu miesięcy wspól-
nego nam języka usłyszeć, przykła-
Gdy nowa trupa miała się do miej-
scowych weselili z nas coś kilku po-
wstałych utracili nawet nadzieję
ukazania się kiedykolwiek na scenie wi-
leńskiej. Miejsce krajowców zajęła
trupa niemiecka z Hamla
przybyła, nowość, choć zabawy i
piękny głos pierwszej śpiewaczki
Pani Brünner licznych z początku
sprowadzała widzów. Lecz niezna-
jomość języka niemogły się długo podobać
i niemiecka trupa wyjechała.
Tem bardziej że przybyła do Wilna
nowa polska trupa Prospera
Kamińskiego Polaka prowincji.

cego w Mińsku Grodnie i innych
miastach litewskich. — a godnem
trudy i zachęty jego poparta sług.
nie publiczności przywodzili do nas
w osobach Pani Lewandowskie
z Warszawy i Pan Nowakowski.
Grający do koncertu rękach.
Nº W Wilnie robi nowe fortepiany,
i podejmuje się reparacji Fordygoł
Cassel
Kur. Lit. N 131 z 2 listopad. 1821
Ignacy Kanty z opowiadań swej
koncert na skrzypcach.

Kuryer Litewski r. 1822.

J. Renner przed wyjazdem swym
z Wilna daje koncert na korzyść
niezamożnych uczniów;
uniwersytetu Wileńskiego którego
jest studentem. Koncert ten
odbył się dnia 28 Października.

Pan Kossner Kompozytor po Dingsiom
mieszkaniu w naszem mieście
zachęcił się tym koncertem [illegible]
miłośnicy. W koncercie tym wzięli
udział Pani Szczytowska instytutor-
ka pensyi i Panna Hołowińska
graniem na fortepianie młodzi-
eży amatorowie Konstanty Porc-
zewski na skrzypcach a Henryk
Römer na violoncelli. Nadto
Pani Kostrowska śpiewała lekcję
(Muzyka w Wilnie) K.L. N 60 ten same
K. L. N 60 z 19 maja 1822
Karol Lipiński przybył do Wilna
tymi dniami.
Kur. Lit. N 63 z 26 Maja 1822
Karol Lipiński dał koncert 25 bm.
w sali resursowej i dał [illegible] ogólnego
podziwu i pragnienie [illegible] jednego
koncertu (K. L. N 66 z 2 czerwca):

Kurjer Lit. N° 67 z 5 Czerwca 1822

<u>Ks. Lipowiecki</u> Dr. Teologii umarł Dn. 6 Czerwca b.r.

Kur. Lit. N° 84 z 14 Lipca 1822.

<u>Z Warszawy.</u> W Puławach przy In-
stytucie przeznaczonym do kształce-
nia nauczycieli wiejskich parafialnych
i szkoła muzyki kościelnej. Otwarta
msza śpiewana przez uczniów tej szko-
ły dowiodła się potrzeby w jak krótkim
czasie dzieci włościan polskich wyko-
rzystanemi zostały do wykonania z tako-
wą i przyjemnością nawet trudnych śpie-
wów... Szkoła ta obiecuje wiele
korzyści upowszechnieniem smaku do muzyki
i sposobi dobrych organistów (i <u>Muzyki polskiej</u>)

Kur. Lit. N° 94 z 7 Sierpnia 1822

<u>Wilno</u> Dnia 1 Lipca br. w Oszmianie,
otwarto nauczycieli szkół parafialnych

i organistów przy ces. Wilowiskim
uniwersyteckie natychmiastowem przy
liceum i gimnazjum gwardii pod
przewodnictwem Dozorcy i nauczyciela
Domkiewicza odbył się egzamin z
przedmiotów przepisanych a miano-
wicie: Nauki chrześcijańskiej, z Obrzę-
dów Kościelnych z naukę czytania Du-
chownego, Moralnej, z Gramatyki
polskiej i rosyjskiej, Arytmetyki
Geometryi, Geografii, Ogrodnictwa
i Wiadomości wszystkiego gospodar-
stwa, Kaligrafii i rysunków wraz
z uczniami szkoły postęp w
graniu na fortepianie i śpiewie
Kościelnego. Nauka Chrześcijańska
i obrzędy Kościelne wykładane były
przez Księży, granie i śpiew przez
nauczyciela muzyki i inne przedmioty
przez specjalnych nauczycieli.

Kur. Warsz. N 96 z 11 Sierpnia 1822

Krzemieniec. Dn. 25 Czerwca od-
były się publiczne popisy w Lice-
um Krzemienieckiem. Dnia 26
grali uczniowie mszę Dańkowskiego
i Moteta Mozarta. Dnia 27 grał
JP. Józef Czarnocki na skrzypcach
koncert Spohra, a JP. Lehnert na
harfie różne sztuczki. Dn. 28 Wiktor
Ożarowski grał na fortepianie
koncert Hummla, i koncert Ignacy Drze-
wiecki na skrzypcach koncert Rodego.
D. 30 Czerwca uroczystość (ciebie nar.
dawno pamięć założyciela zakładu Tade-
usza Czackiego. potem nastąpiły
popisy z nauk.

N.B. W Międzyborzu urodziła się
muzyka z młodzi szkolnej stacji,
na (Polska muzyka)

Dodat. do Kur. Lit. N 146 z 6 grudnia 1822
P. Kortowski ogłasza prenumeratę sto=
cowną prenumeraty prospekt na a=
ydać się mających „Szkoła Praktycz=
na na Fortepiano". Część I
zawierać będzie oddziały 1—6. Część II
oddziały 7—12. z tekstem polskim
i francuskim
Kur. Lit. N 150 z 15 grudnia 1822
Tow. Dobroczyn. Muzyki postanowiło dać
wieczór muzykalny pod dyrekcyą
Kapelmajstra Polianiego na cel dobro=
czynny. (Wilno mu.)

Kuryer Litewski z 1823.

Kur. Lit. N 21 z 16 lutego 1823.
Szymanowska dawała koncert
w Kijowie z wielkiem powodze=
niem grała tylko z Lipińskim K
były tylko tylko (czas Kontraktów

sięgnęli brat Karola basetlista i
skrzypek Szczepanowski.
Kur. Lit. N 20 z 21 lutego 1823.
Wilno. Ignacy Parissini daje w
Wilnie koncert i to z Szymanowską
(Od pół roku nie ma tam było w Wilnie
muzyków Włochów/.
Teresa z Szyllingów Kortanowska
Donosi że ponieważ w Warszawie i
nadal skrzypce grywać będzie.
Kur. Lit. N 120 z 12 Października 1823.
Szymanowska przejeżdżała się w
Wilnie przed laty a w ostatnim po
koncercie Monarcha ~~wręczył~~ ozdobny jej oz-
dobny swoją kosztowną
na zapytanie odebrał prez swego szem
kolana brylantowymi kaplandowa.
mi i z ornamentami.
S. Romner ogłasza w Grodnie koncert.

Kur. Lit. N 149 z 18 grudnia 1820.
Pani Kostowska dawniej nauczy-
cielni da koncert (wiolon. muzyka)
na dom [illegible] Tow. Dobroczyn.
d. 16 grudnia.

Kuryer Litewski w 1825

Kur. Lit. N 18 z 11 lutego 1825
Przybyły Ignacy Raabe wystawia kon-
cert przed wyjazdem do Królestwa.

Kur. L. N 48 z 24 kwietnia 1825
D. 16 marca br. grał w Tarnowie
w galicyi 8 letni Józio Krogulski
koncert Hummla na piano.

Kur. Lit. N 131 z 7 listopada 1825
Tymoteusz Krzyżański skrzypek przy-
były z [illegible] z [illegible] da
przed wyjazdem do Petersburga a
d. [illegible] w Wilnie koncert.

Krogulski J. był przy Warszawie teraz
Warszawianin. [illegible]

Kurl. N 135 z 16 listopada 1825

Jan David Holland ogłasza że [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] i [illegible]

[illegible] bardzo [illegible]

Nr. 24 listopada zmarł Aleksander I.

Kurjer Litewski z 1826 od Sierpnia

do r. 1827 Sierpnia.

Kurl. N 117 z 29 Września 1826.

Tymoteusz [illegible] zawiadamia że

przed odjazdem swym z tego miasta

dnia 2 Października 1826 [illegible] w ulicy

Zamkowej na [illegible].

Kurl. N 132 z 2 listopada 1826

Dnia 9 Października b. r. z [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] 10 letniego Franciszka

Łopacza w ulicy Zamkowej [illegible] [illegible]

„Z [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]“

innych tak mały artysta zgłębował
całą treść i zadziwiającą wyrazisto-
ścią i szybkością. Trudno opisać tę
delikatność i pewność z jaką wygrywał
najtrudniejsze pasaże i trylle. Nie-
podobna wyrazić jak cała gra jego
była pełna smaku, uczucia i energii,
jak wszystkie frazy zdały się przemawia-
ne wprawą i uczuciem. Nikt by
dziś wierzyć nie chciał, że to gra mały chło-
piec tak dziwnie małymi rączkami, gdy-
by go osobiście grającego nie widział...
[illegible] koncert [illegible]
okazał jeszcze większą subtelność, gdy
[illegible] z orkiestrą
się razem z nim, grał jaki [illegible]
[illegible] z akompania-
mentem całej orkiestry, teraz lo-
dowie się razem orkiestry a gra jego

trudną sztuki Improwizacji Hummla i
Czarnego z największą łatwością
i szczególniejszym gustem .... Pra-
nu Kopackiemu przyznać należy zaletę,
miłej publiczności i o sobie zdanie,
czyni najpiękniejsze nadzieje. –
Kurj. Litew. N 142 z 26 Listopada 1826.
Z Warszawy. Licznie zebrani artyści
i amatorowie muzyki d. 26 listop.
jako w niedzielę mszą którą uro-
czystości swej patronki Św. Cecylii
odegrali w kościele OO. Bernardynów
muzyki kompozycji Doktora Elsnera
Sodalistwo muzyczne złożone
z osób poważnych oraz wielu zna-
komitemi artystkami.
Kur. Lit. N 147 z 8 Grudnia 1826.
D. 15 tm. Dał koncert na pianoforte
p. Trebo na skrzypcach i Pani Kortowska

śpiewać będzie.

Kurjer Nr 156 z 29 Grudnia 1826.

Pan Schultz da koncert na arfie w sali ratuszowej.

Pr. Łopacki da 2 Stycznia koncert.

Kurjer Nr 44 z 18 Kwietnia 1827.

Petersburg. Po 4 latach pierwszy raz usłyszano (w Petersburgu) granie Pani Szymanowskiej. Najpierwsza wówczas powszechnie przyznano jej tytuł pierwszej fortepianistki Naj. Dwora, obydwóch koron. Od tego czasu zwiedziła ona znakomitszą część Europy i wszędzie znajdowała to przyjęcie na jakie jej talent zasługiwał......

Oprócz biegłości i innych warunków mechanicznych jakich wymaga gra na fortepianie P. Szym. łączyła razem jeszcze o [illegible] nadzwyczajnego i

trudniejszego dzieła, to jest nadania
pewnej sprawności swojemu nie-
zbędnemu instrumentowi.
Sprawność przyspiesza się metodą
jednorazowych ćwiczeń ścisłego i
nadewszystko zawsze więcej w Pani
Panta widocznej w tym względzie
przygotowaniu. Zawsze dba o studentów,
co zastosowania wypadku tej nauki
do instrumentu najmniejszego, tu na-
śladowaniem głosu ludzkiego dorzec
mogącego, potrzeba było wiele wymia-
rowania uwagi prócz samej pracy.
Pani Szymanowska przestawiała się
szczególnie główną trudnością w tym
przedsięwzięciu i aby myśl dosyć
wypowiedziany być nie może, lecz
nie mogła uniknąć niektórych z
wad, przebudzając niejako z samego;

sztuki. Jeżeli mamy się jaśniej
wytłumaczyć tedy powiemy że w miarę
naśladowania śpiewaczek włoskich
pewna osoba niektórych jak i owe
tego rodzaju przydatków, nie zważa
na związek mięszanie się za tak przy-
kładem rzecz nadaje pozwoleństwa względ
ad libitum do tego stopnia iż przy
niej można szczerze tempo ani mia-
ry sztuki prawie nie wytrzymuje wszystkich.
Życzyć się zda artystce niecokolwiek bądź-
by poprawić się w wadzie, która posiada,
gdyż nadrzędną jej najświetniejszej przy-
dalności; a zmienili byśmy mogących
uwagę że sztuki tego rozważają.
nie ... najlepiej by jej przy-
stały... Dziennik do St Petersburg
skiej ... N 47 z 22 kwietnia 1827.
(Z Monitora Warszawskiego) dod

przybyły z Moskwy do domu i o tem
przybył mały virtuoz Franc. Łopata
z nim nauczycielem Ign. Kozłowskim
sprowadzonego do lekcji matematyki
synów. Najsławniejsi artyści da-
wali mu oklaski. Field nazwał
go cudownym małym mistrzem.
— W księgarni Józefa Zawadzkiego
znajdują się do sprzedania Mazurki
z nich Chiarottiniego (kilkunastu kawałków)
ułożone na fortepian przez Józefa
Bielawskiego i Józefa Damse.
Kur. Lit. N 48 z 25 kwietnia 1827
O młodym talencie małego wir-
tuoza Aleksandra Bernarda przez
gazety Petersburga i Moskwy z
wielkiem uniesieniem. Ma on
lat 10. Przed 2 laty słyszał i uczył się
z Nokturnem — pianista — przechodził Wilno.

Jan Kanner dał tu (wtórny) koncert na piano 6 Maja br.

Kurjer N 59 z 20 Maja 1827.

W tych dniach dał tu koncert na skrzypcach Ignacy Ruckt. Grał z [illegible] z [illegible] i powodzeniem został przyjęty. Niezaprzeczalny jest i szczególny talent jego [illegible] z [illegible] naszym skrzypkiem, tem bardziej że Ruckt z nowym powodzeniem [illegible] biegłością i [illegible], jako skrzypkiem, od [illegible] najdalej odmienny charakter gry [illegible], [illegible] skrzypkiem a który w jego dziełach [illegible] jest zawarty. [illegible] [illegible] że w [illegible] czasie [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

Do uświetnienia tego wieczoru przy-
czyniła się wielka batalia Beethovena
orkiestrowana przez 60 osób (Wilno-
muzyka) pomiędzy którymi znajdo-
wała się znaczna liczba amatorów
przykładających swą pomoc dla rzecze-
go oddając.

Kur. Lit. nr 68 z 11 Czerwca 1827

W księgarni Zawadzkiego są do naby-
cia nowe kompozycje Franciszka
Łopaty Dedykowane Hrabinie
z książąt Sałtykównej Potockiej.

Kurjer Lit. nr 79 z 6 Lipca 1827

„Telegraf Moskiewski" nr 8 z kwietnia
zachwalała bardzo sztukę Ignacego
Platona Kozłowskiego [illegible]
Fielda który na czas niejakiś
do Moskwy z Franciszkiem
Łopatą przybył i tego słuchał.

Kur. Lit. N 87 z 25 Lipca 1827
Podpisany instrumentmacher ma do sprzedania dwa pantalony angielski i wiedeński na 6 oktaw mahoniowe. Józef Piastunowicz Wilno [illegible].

Kur. Lit. N. 91 z 3 Sierpnia 1827
Wczoraj przybył do naszego miasta na kilkanaście widowisk Tow. Dram. pod Ignacego Skibińskiego z Grodna z trupą operową. (Teatr Wilno).

Kurjer Litewski Wilno r. 1828.

Kur. Lit. N 32 z 14 Marca 1828.
D. 25 lutego dała tu koncert w sali ratuszowej 10 letnia panna Boreykówna na fortepianie z zręcznością i wydelikatnieniem. Należy się uznanie jej nauczycielowi Kajetanowi Hawryłkowiczowi.

zatem dobrą nauką (Wilno muzyk).
25 kwietnia dał koncert Kazimierz
Łopata. a 28 kwietnia Sgr. Ronetti
Dezr .... koncert familijny
Rotalewski Kurjer Lit. N 24 z 24 kwiet.
nie wyszczególnia programu.
Drugi koncert dał 30 kwietnia.
Kur. Lit. N 61 z 21 Maja 1828
18 letnia panna Józefina Borowska
dała 27 kwietnia koncert
... z ... wielka ...,
... (Wilno muzyka)
Kur. Lit. N 69 z 8 Czerwca 1828.
Dnia 22 Maja dała koncert na
pianinie panna Emilia Zalewska
...
Kur. Lit. N 90 z 27 Lipca 1828
Wedding ... Gazette and
Intellig. Blatt) dnia 25 czerwca

ki w Mitawie koncert na skrzypcach
Ignacy Kantt z Wilna i pisze się:
„Ten prawdziwie biegły na skrzypcach
artysta, bardzo zadziwiającym sposobem
przytomny grał z nakładów pełnomocnika,
dla muzycznego i przejętego graniem
[illegible]. Wytworna i czysta gra a
łatwość z jaką najtrudniejsze trudności
[illegible] nadaje mu prawo do imienia
artysty pierwszego rzędu. – Pojechał
do Petersburga.

Kuryer Polski z 1830.

Kur. N 17 z 7 lutego 1830
Dn. 9 lutego umarł w Warszawie
jeden z najcelniejszych (l. 40 liczący) fabrykantów
fortepian. Ch. Leszczyński. Tego
samego dnia umarł także
Alexandrowski [illegible] najcelniejszy
zegarmistrz i skrzypek. (Warszawa)

Kur. Lit. N 48 z 21 kwietnia 1830 r.

Dochodem amat. muzycznego wieczoru 24 tm. w resursie odbytego szczególnie starannie przygotowana pozys- kano znaczną ofiarę dla ubogich oraz Państwa Szantorów (Wilno muz.)

Oprócz licznych amatorów Pań i Panów orkiestra składała się z przeszło 70 osób. Śpiewały hrabina Choiseulowa, hrabina Skotti, hr. Poniatowska, księżna Ogińska, Hrabianka Korsakowska, Panny Zawiszanki i Olszewska.

Koncert na piano Herza wykonała panna Teofila Wołłowiczówna porównywana co do talentu z Szyma- nowską, koncert na skrzypcach Maysedera wykonała Panna Józefa Chmielowska. (Wilno muzyka)

Kur. Codz. N 109 z 17 Maja 1880.
Wrocław pozbawiony Bierowskiego, jedy-
nem swym zasłużonym artystą i
otrzymuje z niego żonę i dzieci -
Kur. Codz. N 61 z 21 Maja 1880.
Księgarnia Józefa Zawadzkiego otrzymała
z Warszawy utworów 6ciu oddzielnych kom-
pozycji kompozycji Andrzeja Nattowskiego
ułożonych na fortepiano.
Walc na 2 ręce i marsz na piano przez
Panią w Hrabiance Terezańskich Szarnska
wyszedł u Klukowskiego w Warszawie
Kur. Codz. N 138 z 18 Czerwca 1880
Pani Emilia Zalewska dała znowu
tu w [illegible] [illegible] koncert na fort.
Kur. Codz. N 118 z 1 Października 1880
Z Warszawy. Józef Sowiński ro-
dem z Czech od 42 lat zamieszkały
w Polsce nauczyciel muzyki i

Kompozytor na fortepian [illegible] w Paryżu.
74 roku życia — i o którym mówi w tym
Dzienniku N. Pana [illegible].

Kuryer Litewski Wilno r. 1831.

Z powodu [illegible] przebywa-
nej [illegible] w Wilnie [illegible] dopiero
K. Lit. № 137 z 16 listopada 1831
zaczyna [illegible] się Wiktor Kaczyński,
[illegible] w wielkim [illegible]
napisanie.

Kuryer Litewski r. 1833.

K. Lit. № 4 z 9 Stycznia 1833.
Nowa muzyka: Mazur Polonez
i Mazurek przez Adama S. Mackie-
wicza [illegible] w księgarni Zawadz-
kiego.

K. Lit. № 30 z 11 Marca 1833.
Znany już małoletni artysta
Stanisław [illegible] także z tej [illegible].

miasto jako i gubernii Mińskiej
za koncert na fortepianie.
Kur. Lit. № 46 z 19 Kwietnia 1830.
Wyszły z litografii Macieja Przybył-
skiego i są do nabycia w księgarni
Zawadzkiego Dzieła Deszczyńskiego
na piano polonez, Rondoletto
na piano i violon. i Valse brillan-
te na 4 ręce. Tudzież Józefa hrabiego
Korsakowskiego Quadrilles
Françaises et galopp na piano.
i A. Lisztowskiego nowy ma-
zurek na piano.
Kur. Lit. № 56 z 28 Kwietnia 1830.
Nowa muzyka: Polonez i Dwa Mazurki
Dwa śpiewy z poematu A. Mickiewicza,
Śpiew Wajdeloty z ryciną uło-
żone przez Adama L. Mickie-
wicza są do nabycia u Zawadzkiego.

Kurjer Lw. N° 52 z 3 Marca 1833.
Stanisław Mikułowski d. 24 Marca
swój koncert – na którym grał także
i własnej kompozycji wariacje
na fortepian z akompaniamen-
tem dwóch skrzypiec i wiolonczelli.
Jeszcze w 1829 mając naówczas za-
ledwie lat 10 ? grał 4 Maja na
koncercie [illegible] Haibella z ? na
fortepianie. Odznaczał się w kompozycji
wielu mnóstwem utworów mniejszych: an-
glezów, walców, mazurków, po-
lonezów, itd. W r. 1832 dnia 17
Marca grał na Mińskich kontraktach
z koncert Riesa i kwartet wła-
snej kompozycji z muzyką na forte-
pianie i na tegorocznych kontrak-
tach grał na koncercie Ignacego
Kaufela d. 26 kwietnia br.

Kur. Lit. N 58 z 14 Maja 1833.
Pani Eliza Filipowicz emigrantka
polska przybywszy temi dniami do
[illegible] Papa [illegible] tu koncerta z powodzeniem
[illegible].

Kur. Lit. N 152 z 27 grudnia 1833.
Dn. 28 b.m. w tut. teatrze dana
będzie nowa melodrama z ballady
Mickiewicza z muzyką W. Kaszyńskiego„
z księgi na korzyść Izabelli Górskiej
w 3 aktach pod tyt. „Świtezianka"

Kuryer Litewski w 1834

Kur. Lit. N 17 z 27 lutego 1834
Grodno. Ignacy [illegible] dawał tu
2 koncerta na skrzypcach [illegible].
pomagał mu na fortepianie
miejscowy artysta p. Majewski
Kur. Lit. N 30 z 18 kwietnia 1834.
Dn. 29 Marca 1834 [illegible]

Serafina Borzykówna [illegible].
Dnia 10 marca br. zmarła
Józefa Skibińska art. dram.
urodz. w Poznaniu 5 listopada
1794. Oprócz jej znanego talentu do
muzyki [illegible] się oddawaniem
[illegible] (Dzieje W. Bogusławskiego tom 1)
W 16 roku rozpoczęła zawód swój
w operze Wintera „Przerwana ofiara"
jako wielce obiecująca śpiewaczka.
Pan Kamiński Dyrektor teatru
poznańskiego a później płockiego
ożenił się z nią a w 1812 [illegible],
[illegible] się z nim do [illegible]. W 1818
owdowiała. D. 5 listopada 1818 roku
wyszła za mąż art. dram. Kazimie-
rza Skibińskiego. [illegible]
[illegible] [illegible] głos jej
do [illegible] i [illegible] Skibińska

stały się sławne. Od r. 1816 do 1830 wydał w Warszawie krakowiaków dwóch Po-znań wszystkie niemal większe mia-sta polskie z całego cesarstwa uzyskał go-rem publicznym.

Kurjer Litewski r. 1835.

nic nie ma.

Kurjer Litewski r. 1836.

Kur. N 92 z 18 listopada 1836

26 listopada nowa operetka z francuz. w 1 akcie z muzyką W. Kaszyńskiego „Wdowa zmarłego, czyli Osiemnaście trzydzieści.”

Kurjer Litewski r. 1837

Kompozytor ... p. Smidtkofa wystawia dobrą dla naszej opery ... z ... się ... i p. Casparo (Ob. ... nowych oper).

Kurjer Litewski z 1838.

Dnia 11 Maja 1838 grał tu na skrzypcach K. Lipiński

Kurjer Litewski z 1839.

Dnia 10 Października br. Chwa-tkow do Wilna przybył — wykonał tu nowe swe oratorjum „Passio Domini Nostri Jesu Christi seu Triumphus Evan-gelica... /

Kur. Lit. N 96 z 5 grudnia 1839

Z Warszawy. Rada Adm. udzieliła Franciszkowi Wilczek nauczycie-lowi muzyki list przyznania wynalaz-ku na ulepszoną prawie budowę forte-pianów podług metody po angielskiego fabrykanta Stephensona. 5

NB. Na tym więcej —.

od r. 1840 wedle ogłoszenia ma wycho-dzić ten sam Kurjer pod redakcją Ant. Edw. Odyńca.

Athenaeum – Pismo zbiorowe
poświęcone filozofii, literat. sztukom i kry[tyce]
wydawane przez J. I. Kraszewskiego Tom I r 1844
Wilno. (Rok czwarty) przy wykładzie.
W zeszycie 2 m r 1844 zamieszcza J. I.
Kraszewski obszerniejsze studium
o Dainos pieśniach litewskich.
Pieśni i podania litewskie mają
w sobie istotny charakter i zamiłowa-
nie w nich dawnej historii niż tylko
ilość przechowały opisów do których
wyraźnie przywiązywali dawnych.
Śpiewak pieśni o wyprawie Bole-
sława na Sudawinów, którego nie-
z ... bez ... nastawały, rozszerza się
nad przodami dzikiego męstwa
~~...~~ Sudawiecz. Powiada on
że nie chcieli się naruszać, bo nie-
nadzieja życia w pamięci swych braci,

w piosenkach na cześć ich bohaterskiej
śmierci złożonych. – Przyznając to
społeczeństwo Jugosłowiańskie za obowiąz-
ną, wnioskować należy, że naród
który na [illegible] do męstwa pio-
ni składa mogiły i pieśni [illegible]-
ną opiekę i zarazem [illegible].
Dość, [illegible] wspomnieć [illegible]-
pieśni „Bartłomiej" [illegible]
tym [illegible] brzmienia – przy-
pomina nazwy [illegible] polskich
[illegible] mieli pieśni historyczne
[illegible] wyprawki [illegible]
[illegible], o których wspomina pro-
[illegible] Stryjkowski [illegible]
[illegible] po [illegible] złotych przeszłości
nawet. a mianowicie pieśni
[illegible] o [illegible] o bi-
twie pod [illegible] i td.

Przedmiotem pieśni litewskiej „Dainos" nie jest wojna, boj, mordy, wzgardnie zwalem nien- ani a sprzeciwne miłosne ordinarne najczęściej ich motelnej.
Najznakomitszem dziełem o Dai-nach litewskich jest: Dainos ~~oder~~ oder litthauische Volkslieder gesammelt übersetzt und mit gegenüber stehendem Urtext herausgegeben von L. J. Rhesa-Werland Dr. der Theolog. und Philosophie ordentl. Prof. der Theol. u. Director des Litthauischen Seminars a. d. Universität zu Königsberg. Nebst einer Abhandlung über die litthauischen Volksgedichte und musikalischen Beilagen. Neue Auflage durchgesehen, berichtigt

und verbessert von Friedrich Kurschat Candidaten des Prediger Amts Academischen Lector der Litthauischen Sprache. Vorsteher des Litthauischen Seminars bei der Universität zu Koenigsberg Halle 1840 – 8. 246 i 8 [illegible].

Dalej przyłącza Kurszatowski obfity zbiór pieśni w Uwagach o rzeczach, tych księgi litewskiej jest wzmianka.

Rok 1845 Athenaeum.

Zeszyt 6. str. 96. Wiktor Każyński przez Jana ze Śliwina. (szkic biograficzny). Wilno może się poszczycić rodziną Każyńskich. Tu Maciej Każyński pracował na artystę, skąd wszystko w domu synów jego, mianowicie Wiktora. (Maciej Każyński był pierwszym artystą.

teatru Wileńskiego i przez lat wiele
jako dyrektor teatru, który wyniósł go w
najświetniejszym stanie. Znany był
w Petersburgu, Moskwie, Warszawie
Krakowie i wielu innych miastach.
Zdolnym był artystą dramatycznym.
Wiktor Kaziński urodził się w Wilnie
w 1814. po ukończeniu nauk gim-
nazyalnych ojciec jego Mowicz sposobił
go do stanu nauczycielskiego i oddał
do uniwersytetu na wydział prawa
i kształcił się na prof. historyi pro-
wincyalnej. W r. 1830 ukończył z odzna-
czeniem uniwersytet i otrzymał
stopień kandydata obojga praw —
~~tak~~ po wyjściu z uniwersytetu z całym
zapałem oddał się muzyce, którą
od dzieciństwa ukochał. Nie mając
w Wilnie z drugich pomocników

sam dla siebie twórczości [illegible]; prze-
rodził wszystkie stare kompozycje
wielkich mistrzów włoskiej nie-
mieckiej i francuskiej szkoły.
Widziałem już wielu znajomych,
twórców Glucka Mozarta Salieri
Clementini Tartini Bacha Pale-
striny Pergolesi Mehula Grétry
i t. d. Trzeba z zamiłowaniem
napisał muzykę do Melodramu
„Szwajcarka" Grabowskiego, Lud-
milla, Sieroty Hofmana oraz
początek Antoni i Antosia,
Wilk na Pokrzywie, Krzyżowa[illegible]
[illegible] [illegible] i [illegible]. Pierwszy
napisał kilka uwertur któremi
sam dyrygował na publicznych
koncertach w Wilnie danych
przez Lipińskiego, Ole Bulla

i innych przyczyn dla zespołu orkiestrowego.
W 1836 oddano się wolne pole do dzia-
łania. W tym czasie ~~[illegible]~~
Wilhelm Schmidthoff sprowadził
do Wilna trupę niemiecką, składa-
jącą się z 20 osób. — Aktorami przodującymi
byli: Panowie Schmidthoff, Gessen,
Akom, Klemm; Panie Schmidthoff
Simon i Panny Simmon i
Beyer i inne. W przeciągu jednej
zimy dano były następujące
opery, jak: Niema z Portici
(Fenella), Don Juan, Fra Diavolo,
Norma, Zampa, Freyschütz, Biała
Dama i wiele innych. Publiczność
polska wówczas dość liczna w Wilnie
uczęszczała na nowości tłumnie bie-
gła do teatru. Opera ta ponad 2
lata utrzymywana była na

zwiększym stopniem. Lecz też zwiat, wszak największym niespożytym sprawcą był W. Kozi jako dyrektor orkiestry. Pod dzielnym jego zarządem orkiestra Wileńska do tego stopnia się wydoskonaliła iż najtrudniejsze opery szły w Wilnie z precyzyą zadziwiającą nawet cudzoziemców. Zasługa to wielka, którą się przypisuje orkiestrze. Ta składała się z muzyków oraz miłośników z wyjątkiem pp. <u>Pieszka</u>, <u>Kozi</u> i <u>mianowicie Nowickiego</u> i p. <u>Lyki</u> z dwoma synami <u>Marcelim</u> i <u>Julianem</u>. —

W. Kozi, tyż od muzyków i artystów bardzo lubiany, a w r. 1807 na nowy roku ofiarowali mu niemieccy śpiewacy i śpiewaczki, piękną

hebanową batutę srebrem garnirowa-
ną z napisem: Die Dankbare
Gesellschaft Ihrem Musik Director
aus Dankbarkeit.

Przeczytałem z zajęciem dla niemieckiej
sceny nie znanej tu tragedyi innej
polskiej. Wymarzone napisać mu,
rzekę do Molodecznem „Podziemny
wydobywaniec) 1808) rzecz z dziejów,
ny Dekar (1840) (Maryla w mieś
pełna surowego dramatycznego stylu
i prawdziwego zajęcia dziejowego,
mieści w rzeczywistej ołów Straszli,
tło rzecz cała Mefistofelesa gra-
wana przez wybornego bohatera to
wileńskiego niedawno zmarłego
Łaszkowskiego.

Ostatniem wspomnieniem pa-
miątki pobytu W. Ks. w Wilnie

było urządzenie Wieczorów muzykal-
nych podczas wielkiego postu 1842
które były bardzo uczęszczane i dla
muzyków intratne. Na których
wykonywano najlepsze dzieła a
Haydena Mozarta Romberga
Spohra i inne

1842 pożegnał Wilno i udał się
do Petersburga jako kapelmistrz.
Dla sceny Petersburskiej napisał
„Donaszka paolonaya" przyjęte
z zapałem potem napisał mu-
zykę do dramatu Polewoja
„Ruskie ~~morz~~ Moryaki"
W r 1844 odbył W.K. wraz z gene-
rałem A. Lwoff podróż po Niem-
czech i Włoszech i zapoznał
się i poznał z wielu słynnymi
muzykami. Za granicą Dom-

Prócz wielu utworów kompozycji
między innymi Wielki Polonez na fpie,
no i Krakowiaka w dwu partiach, Rondo
Koncert na piano z tow. orkiestry
w Moskwie i z Szolcem utwory
Walcerza Walca w Paryżu u Hof-
manna Wielka Galopada i Ma-
zurka (dla pani Marii Lwoff) i Kar-
linie z Sablowskiego ; Wielka mała,
Piosnki i utwory Marsza Krzemskiego (tom 2)
Po powrocie z zagranicy utwory
wyższej fortepianowej, a także opery
Lwoff „Bianca" „Gwalliera"
Drukowany w Petersburgu.
Pisze także polki ukraińskie.
ale Polki Węgierki, Polki
ukraińskie, Polki litewskie.
Obecnie pracuje nad operą do
której libretto pisze Józef Sikorski.

„Dom Ludowy" – wyd. i. sekcja
pamiątkowych do swej [illegible] –
Athenaeum 1846 – 1 – 6.
Ath. 1846 tom 2. str. 170.
Rzut oka na historyę mieszcz.
przez E. Bohdanowicza
Nie mamy zamiaru pisać historii mieszcz-
aństwa tylko zwracać uwagę nie tylko
na stan jej teraźniejszy lecz raczej
na przyczyny jej tak przedwczesnego
wyginięcia. Nie mamy ani
przywilejów ani publicznych aktów.
Dawne zbiory kościelne rodzinne
mogli być jedynie dobrymi [illegible]
lami. Jedynym prawodawstwem
są artykuły z którym wszystkiem
wszystkie prawa w obecnym [illegible]
lub [illegible] (Było nam
wydano na [illegible]

podobnie 1 Kurpińskiego, 2 Krisowskiego, 3 Dobrzyńskiego 4 Nowakowskiego, tak samo brak i nauki kompozycji (Mamy Kurpińskiego „Zasady harmonii tonów" z 1821 r. Warszawa u Klukowskiego i współczesne tego wydanie „Zasady harmonii" w Warszawie u Sennewalda 1844. i Nowy System muzyki X Jana Jarosza, mniemam.' –

Posiadając karty dziejów innych, jeszcze wiemy że muzykę i nasi ojcowie lubili że dwory magnatów miały swoje orkiestry ze powiązanemi ludzi mnóstwo piosnek zaczął ułożony przez Tron najwyższego: (Pacierz Jan. Stefanowskiego do którego melodyę ułożył Michał Kwaśniewski ... roku 1880, i wiele innych

zpiewana Pater i Polska podrowka. Jam obszerajon i rozpisłan przez Maciejowskiego Warszawa 1842. Przytem znajomy przedostatnio śpiew Boga Rodzico." Oraz pieśń Zofii Oleśnickiej z Pieskowej Skały 1556 r. pieśń nowa w której jest dziękowanie Panu Bogu wszechmogącemu, że małowiernym a prostaczkom raczył objawić tajemnice królestwa swojego. — Dyskant Alt Tenor i Bas. Bibl. star. pis. pols. przez Wójcickiego. Że wspomnimy tylko stare lub znajomsze. Znaczniejsi muzycy u nas byli: Sebastyan z Felsztyna 1540. Wacław Szamotulski (1572). Jan Oleksen. Gorczyn (166.) Jan Wiktowski, Tobiasz z Kar. Domierza, Sowka i Krzysztof co byli dyrektorami nadwornej orkiestry za Zygmunta Augusta i Zygmunta III.

W pracy mojej nie pominęłam w nas tańców
o najważniejszych historyi tańca polskiego...
Na czele dzisiejszej muzyki stoją trzy:
Włoska, Niemiecka i francuska szkoła.
Dwie pierwsze są wyraźnie od idealnego
charakteru a trzecia patosu i siły potę-
gowania prostoty. Melodya jest ogra-
niczona włoskiej, harmonia niemieckiej
francuska w pięknie i kombinacyi. Trze-
cia jest niby odbiciem tej ostatniej.
Najpierwszej prostoty lecz też najprostszej
jest szkoła niemiecka, lecz muzyki
narodowej nie mają; mają pierwsi
lud lecz te tymczasem nie są muzy-
ką narodową. Nasz taniec pierwszy
„Polonez", Hiszpańska Fandango
angielska Bolero brytania itd.
jest również w tem co stanowi mu-
zykę narodową. Jest to niby wy-

w całej monarchji, cało jego duszy
na którego odgłos cały się porusza e-
lektryzuje. Pieśni zaś ludu obo-
wiązują w narodzie, lecz inne w
każdej prowincji tego charakteru
nie mają. (Estetyka) Prowadzą
się od nieznanym dziś zamierzona
znajomość tej sztuki we wszystkich
jej gałęziach.
Przebiegniemy po krótce historję
muzyki. W celu tym trzymać
się będziemy głównie epok przyj-
tych przez R. G. Kiesewettera „Ge-
schichte der europäisch abendländi-
schen d. i. unserer heutigen Musik"
at Leipzig Breitkopf u Härtel 1834.
(Najtrafniej streszczona historja muzyki).
i na tem oparłszy się, kończę
nie mówiąc już nic o Polsce.

Athenaeum r. 1846 zeszyt 4 str. 136.
Wiktor Kazyński. Notatki podróżnego do Petersburga 1845 r. str. 243.
przez J. I. Kraszewskiego. Jest to
krytyczny artykuł tego dzieła z werwą kreśli
wspomnienia autora o Kazyńskim
obecnie Dyrektorze muzyki Cesarskich
Petersburskich teatrów. i oddaje
wielkie uznanie talentowi i zdolnościom
i pracy Kazyńskiego. przypomina,
że jego polskim wiele utworów [illegible]
nosi. W kompozycjach na fortepian
[illegible] z kolorowymi tonami i dźwiękami, szczególnym
mu powodzeniem daje wiarę tego co będzie
mógł robić na wielką skalę.
Jest to prawdziwy artysta – Dalej
streszcza autor notatki i oddaje
dzięki szczerą krytyką, radząc
udzielać i zachęca do dalszej pracy.

W tymże samym od[illegible] na str. 185 zamieszczony jest [illegible] z Petersa, [illegible] [illegible] [illegible] Skarżyńskiego rzeczy napisany się od. [illegible] Józefie [illegible] [illegible] a zaś [illegible], jego wiadomości [illegible] potrzebnych.

Athenaeum r. 1847 [illegible] 1-6.

nie zawiera nic.

Athenaeum r. 1848 tylko zeszyty 1-5.

nie zawierają nic.

Athenaeum r. 1849 zeszyt 1-6.

NB. W r. 1847 wyszła u Józefa Sikorskiego „Nowa Szkoła na fortepian systematycznie podług zasad muzyki rozwinięta i w układzie na stopnie, w postęp nieprzerwany [illegible] ułożona, i z przykładami postępującemi z Muzyki Polskiej czerpanemi przez Józefa Sikorskiego

in 4.ce Warszawa 1847 cena 1 rub. 50 kop.
– Egzemplarz ten nie zachowany.

Athenaeum z 1850 zeszyt 1–6.

W zeszycie 1 na str. 87 zamieszczony jest z Bohdanowicza z Filipowicz artykuł „Myśli o muzyce," ekstrakcya z fortepiano.

Część zawiera uwagi ogólne o ekstrakcyi, w następnej zaś przechodzi do fortepiano, przechodzi potrochu jego historyę i podaje opis wszystkich stopniowo rozwijających się narzędzi instrumentów klawiszowych od Spinetu z opisaniem każdego t.j.: Spinet, Clavichord, tudzież powstałe instrumenta: Anemochord, Arpicembalo, Arpichord, Bogenklawier, Buonaccordo, Cembalo d'amore i viola viola i innych (zajmujące szczegółowo o różnych instrumentach wynalezionych.)

Tygodnik Wileński z 1816 tom I

Tyg. Wil. N. 5 z 19 Grudnia 1815 zawiera „Niektóre myśli o Teatrze Wileńskim" — Jest to krytyka ówczesnego stanu teatru w Wilnie. Wyrażała się w niej krytyka sporów Skibińskiej i Kamińskiej tudzież Kaszyńskiego Maciejewskiego i Malinowskiego, Fischera nie ma dobrych aktorów a ci nie zupełni.

Nie mniejsze szkody sprawia — śpiewają wszyscy czasami za aktorów chłopczy ubrani za kulisami.

Pan Żyliński śpiewa pięknym głosem i jest najmuzykalniejszym. W śpiewach tam wydają się dość często nie tylko sprawozdania — nie polemiki w teatrze a artykuły jako recenzja pisano nie wesoło i po imieninach.

tom II. W i tym przyjechał do Wilna Rogalskiego i ... ... z ... ... przez ... Rogalskiego ... ... w Wilnie ... jako ... nie bardzo ... ...

Tygodnik Wileński z 1817 I. VI ... 1818

Tygodnik Wileński 1819 I i II

W N 149 Tygod. Wil. na str. 254 znajduje się przetłumaczenie piosnka litewska na polskie przez ... Rogalskiego. W przypisku do piosni tej zaznacza autor że lud litewski posiada wiele pieśni a z pospolitym ich charakterem (tych śpiewów) podstawowych

jakiś żal i ponura melancholija.
Te nawet które miłości głoszą się,
odstępują od tej ogólnej własności.
Przeto w melodjach dziewic naszych
płaczliwość na srogość swojej ko-
chanki lub na niewierność losu
stawiającego się oporem jego miło-
ści, pieśń młodej dziewczyny zaś
zapodobnież narzeka z którymi
tęsknią się szczęśliwość innych obrazy
niewierność, choroba, niedo-
nędza śmierć.
W muzyce tych śpiewów żadnej
niemasz rozmaitości i zmiarko-
wania głosów, tak żałobna mo-
notonia które bardziej poważnym
tak należą. Rymów w pieśniach
zwykle najczęściej nie mają.
Tygodnik Wileński 1820 I. II

W tomie II na str. 221 Tyg. Wil. N. 176 znajduje się opis i krytyka librecathi nakład opery Zabłockiego z Żółtko Szlafmyca opera w 3 aktach Wilno 1820 u A. Żółkowskiego wydanej.

Tygodnik Wileński 1822 T. półr.

nie zawiera nic.

Dziennik Wileński r. 1818 T. półr.

W N. 6 Dz. Wil. na str. 537 znajduje się artykuł „Wyjątek z życia Zygmunta Augusta, charakter jego i żywot prywatny zwierzającego" — (Znajduje się w bibliotece uniwersytetu wileńskiego). Według tego artykułu Zygmunt August miał szczególniejsze do muzyki pociągnięcie; dla tego też wybornego muzyka trzymał a do grania na lutni Węgrzyna w tej sztuce najpierwszego w Europie. (i Polska muzyka)

Tygodnik Wileński r. 1819. I pół.
Z powodu wydania Historyi literatury
polskiej przez Bentkowskiego zamiesz-
czona jest w Tyg. Wil. krytyka i wykaz
dzieł mylnie podanych, tudzież niektó-
re sprostowania. Tak też z powodu
artykułu Nauki Nadobne pisze
recenzent że: Rejestr autorów któ-
rzy którzy kancyonały pisali lub
wydawali jest bardzo niedokładny
(i Muzyka Polska) gdyż wiele nie-
staje a nadto są i niektóre błędy.
Tak: Na stronie 226 pisze Bent-
kowski: Arnolthus Jan kaznodzieja
ja Warszawski wydał polski kancyo-
nał w Brzegu 1673 na str. 240
Acidan Jan Torunianin wyd-
ał niektóre pieśni polskie (nie do-
dano w jakim kancyonale zostały.

wane) na tejże stron. Klippel Ma-
ciej Kaznodzieja Wrocławski wydał
Kancjonał w Brzegu 1670 roku
na str. 250 Reginus Adam wydał
polski Kancjonał z Akoluthem r. 1673
w Brzegu. Wzmiankuje jeden z Bart-
kowskiego trzy kancjonały i jeden
przez Akolutha, drugi przez Klippla,
a trzeci przez Reginusa i Akolutha
r. 1670 w Brzegu wydany. Z tym
wszystkiem nieco się zna dzi-
siaj jak się przekonać można
z „Biblioteki Poetów Polskich“
Załuskiego. Wymienia tenże pisarz
na str. 15 kilka pieśni drukowanych
których tytuł w całości wymienio-
ny okazuje dostateczny błąd na-
szego autora: „Kancjonał
Pieśniarz al. Kantionalsfier“

pietam, seu cantiones, hymni, psalmi, collecti ex Thoruniensi Gedanensi, Regiomontano Cantionalibus, cum additamento. Colligentibus Jo. Grolatko, Jo. Herden, Car. Fid. Grusens (sic) Mattheo Klippel et Adamo Regio. pp. 1121 et 198. Bregae Sil. apud Christoph. Tschorn 1673, 8.

Latwski w dziele wyżej przytoczonem wymienia więcej kancjonałów a między innymi: Kancjonał katolicki Bragodzińskiego w języku polskim i czeskim wydany w Krakowie u Fr. Cezarego 1695 in 4, tudzież Kancjonał Szczepańskiego wydany bez miejsca druku, lecz podług jego zdania w Krakowie u Jak. Sternackiego r. 1604."

Lewiego Płoenia liberarum, bo egzem-
plarz tego Kancjonału ogniem nisz-
czony...

<u>Giżycki Jan</u> (Gizetius) (wzmianka
Bartkowskiego na str 242) rodem z
Prus, gdzie był kaznodzieją i umarł 1694
Należał do wydania Kancjonału
Toruńskiego w r 1642 i przydał do
dodatku swojej pieśni pogrzebowe"
Mój zł autor daje nam takiż najwięcej
wiadomość o Kancjonale Toruń-
skim, bo Załuski (Załuski: Bi-
bliotheca poetar. polonor p 30.) jedy-
nie wydanie tego Kancjonału
naliczył. To wydanie do którego
Giżycki należał ma z niego ty-
tuł następujący: „Processus i S. Ray
Dworny ... Joh. Naumacki-
ar, Petro Solomowicz, Simone

Wais. Fr. Feldnero, Mich. Ringel-
taubio et Joh. Gizycki pp. 945
et 205 Torunii apud Joh. Coepse-
lium 1672 in 8vo oblongo.
(odszukaj to przed drukiem z Sobolewski)

Rok 1819 II połowa.

Wyszedł „Zamek w Czorsztynie"
opera w jednym akcie [illegible] opera-
na z muzyką Kurpińskiego
na klawikord przerobiona przez
Krasona. W Warszawie u Zawadz-
kiego i Węckiego.

W drugim ciągu katalogu Dzieł
do historyi literatury polskiej przez
Ludwika Sobolewskiego (Muzyka pol.)
wspomina także, że w spisie swym
Bartkowski opuścił wspaniałą
pieśń „Pieśń o S. Stanisławie Pa-
tronie Polskim nowo wydana

z notami Diomedesa Catona
w Krakowie, Bazyli Skalski 1607
4 małarb. stron 4 i 1 kartą nlb.

Dziennik Wileński 1820 tom 2.
W czerwcu na str. 776 wyszły.
Pieśni do śpiewania razem z orga-
nami przez Kazimierza Brod-
zińskiego ułożona z muzyką
Elsnera, tudzież pieśni podczas
ingresu arcybiskupa Warszaw-
skiego d. 11 Maja 1820 przez Edwar-
da Czarneckiego ułożona z mu-
zyką Elsnera w Warszawie Lindow-
ka drukowane.
N 4 str. 495. Wyszły Dwa polskie
tańce przez W. P. Białobrzeskiego
skomponowane.
Rok 1820 tom III.
N 9 str. 366. Wyszły: Nowy polonez

przez J. Damse, Mazurek do opisu Pani Campi „Obraz pamięci mej pierwszej młodości" J. Damse. Walc przez J. Derke.

Dziennik Wileński 1821 tom 1–3. W tomie II na str. 489 wyczytaj: „Kościuszko nad Sekwaną" opera narodowa w 2 aktach oryginalnie [illegible]nam napisana z muzyką F. S. Dutkiewicza z tańcami i tańcami Mateckiego 1821.

Dziennik Wileński 1822 tom I–II. W Księgarni Uniwersyteckiej za jako nowości (według katalogu) Beczwarowski A. Sonata facile pour le pf. seul.

Janczewicz J. Rondo tiré de l'op. Tancredi pour le pf.

Kropiński Th. „Zasady harmonii"

tonów z połączeniem [illegible] 2 części
i n 4° — Cena 3 Ruble. Dalej w
Katalogu nowości mniejszych tej cena,
między 8 i ? gami znajdują się: Dorożyński
S. Polonaise sur un air de Tancrède
Kurpiński K. Polonez do tańcowania
i marsz, Ostrowski S. Polo-
naise dédiée a Mr Stolpe N° 1
tegoż N. 2 a Mlle Kalinowska.
Schulz C.G. 5 Polonaises et 2 Valses.
Stefani J. Polonaise mélancolique
Steibelt D. Grand Polonaise avec
accomp. pour violon Oeuvre 45.
Rommer S. N. 3 Polonaises
Tiebe F. Polonaise in G moll
et deux Quadrilles et un Valse.
Szymanowska Marya. Thème
varié avec accomp. de Flûte ou
Violon dédié à S.A. le Princ. de Lowicz

Małachowski Fl. Rondo p[our] [le] piano D. D. a Sa Soeur la Comtesse Pac.

Triole L. Variations sur le theme d'un air Suisse.

Dziennik Wileński 1820 r. t. d.

Tom 2 str. 117 wyraz: Leśniczy w Kozienickiej Puszczy opera w jednym akcie oryginalnie napisana przez Józefa Krasińskiego z muzyką K. Kurpińskiego

Dziennik Wileński z 1824 r. t. d.

W Warszawie wychodzi „Jutrzenka"

Tygodnik muzyczny:

Roku 1827

nie zawiera nic

Wiadomości brukowe Wilno 1817

nie zawiera nic

Wiadomości brukowe 1818, 1819 i 1820 są czysto humorystyczne a [illegible].

tom II Warszawa Athenaeum 1880.
do 1884. przejrzałem
Pismo naukowo literackie nie zawiera nic o muzyce.

rok X. Dziennik Poznański z 1881

Walerya Brzezowska otworzyła u siebie z 1 Stycznia br. Dziennika Instytut muzyczny w którym udzielać będzie lekcyi na fortepianie i teoryi muzyki. Jest ona egzaminowaną nauczycielką muzyki z lipskiego konserwatoryum.

W teatrze Poznańskim d. 8 Stycznia „Noc świętojańska" obraz ludowy w 4 aktach ze śpiewami i tańcami przez Adama Haaszka muzyka Fr. Hofmana.

D. 9 Lutego 1881 u Kantorowicza krotochwila ze śpiewami i tańcami muzyka Sonnenfelda

78.

Kur. Pozn. N 37 z 16 lutego 1881.
Kapelmistrzem tego teatru jest pan
Krzyżkowski
W Dreźnie koncertował Barcewicz
z powodzeniem, i śpiewała Mielc-
zarska [illegible] Pna Ewelina Sygowd
uczennica Lamperti'ego.
Sł. Pozn. N 40 z 19 lutego 1881.
W Krakowie nabył [illegible]
[illegible] orkiestry [illegible]
pod p. Biernackim.
Dnia 2 Marca [illegible] koncert
Panna Ewelina Sygowdówna i Stan.
Sachocki [illegible] przy współudziale pana
Br. Dembińskiego improwizował
na fisharmonice.
W Marcu wystąpił Barcewicz
[illegible] w Poznaniu
Ewelina Sygowdówna z [illegible].

nie do opery włoskiej w Petersburgu
Kur. Codz. № 89 z 10 Kwietnia 1881.
R. 19 w teatrze po raz pierwszy
„Powódź" dramat w 3 aktach W.
Pola muzyka F. Gruniewicza.
Zaleszczów Dąbrowski Dyrektor
muzyki przy teatrze ogłasza się następny
kurs dramatyczny godzi mogą na
kandydatów organistowskich szko-
łyna się, w kwietniu.
7 Maja wystąpił w R. M. Arcatance
w Paryżu w teatrze gościnnie
Julian Zakrzewski tenor opery
warszawskiej a następnie kijowskiej.
Kur. Codz. № 107 z 18 Czerwca 1881.
Panna Walerya Łosińska w Księstwie
Poznańskiego uczennica konserwator-
kijowskiego grała 18 Maja w Lewand-
nowskiej śpiewała z powodzeniem.

Kur. Pozn. N 140 z 22 Czerwca 1881.
Między nadzwyczajnemi i pięknie rokującemi
nadzieję rzeźbiarzami W. T. Pomiecki
umarł przed kilku miesiącami w
Poznaniu. Powzięto myśl postawienia
mu pomnika. Ks. prałat Ks.
Radziwiłł dał na ten cel 10 m.
Kur. Pozn. N 181 z 10 Sierpnia 1881.
Panna Walerya Łoziriska koncertowała
w Poznaniu z wielkiem dobrem i z powodze-
niem.
Kur. Pozn. N 210 z 15 Września 1881.
Pani Borcowicz matka nieboszczy-
nego rzeźbiarza, który zmarł bywszy
w towarzystwie w Bergen w Nor-
wegii na rzecz pomnika Ole Bulla,
otrzymała jak donosi Kur. codziennie
od komitetu tegoż pomnika telegram
następujący: „Serdeczne podzię-

uznania pani Kalcowicz z powodu
znakomitego wrażenia sprawionego
przez śpiewaczkę Stanisławę na koncer-
cie danym na fundusz na pomnik
dla Ole Bulla. Kompozytor norweski
Edward Grieg ofiarował jej wieniec
wawrzynowy przy hucznych oklaskach
i gradzie kwiatów" podpisany
„Komitet pomnika Ole Bulla.
K. Por. № 231 z 9 Października 1881.
Ogłoszenia. Lekcyj muzyki metodą prof.
Lamperti'ego udziela Anna Wolińska
Kł. P. № 23 z 11 Października 1881
Gniezno 9 Paźdz. Tut. organmistrz
Feliks Żabłowski otrzymał od
król. urzędu przemysłowego w Berlinie
patent z dn. 31 Sierpnia b.r. na swe
wynalazki przy skrzypcach, a to:
1. Podbródek nowego pomysłu

który się przytwierdza do tylnego kołeczka
i do brzegu skrzynki, bez ich nakłada-
nia, krążek się z [illegible] od dołu [illegible].
[illegible] się z tabliczką może być przez
każdego przymocowany i odjęty.
2. Dalej wykonał nowej konstrukcji
podstawek składający się z 4 pól:
[illegible] w wspólnej podstawie
osadzonych [illegible] ramek które są u góry
[illegible] deseczkami a pomiędzy pod-
stawą deseczkami górnymi i [illegible] ramkami
są trzy wolne pola. Przez podstawek
w ten sposób urządzony jest sta-
wiane [illegible] powietrze, skutkiem
tego wydobywa się ze skrzynki [illegible]
[illegible] i [illegible].
3. Dalej zrobił przestrzeni[illegible]
[illegible] w środku [illegible]
[illegible] której się [illegible] do

podstawka. Wszelki zaś można go do-
wolnie porwać naprzód lub w tył
jest to wymawianiejsza przez Tęgodzega
ton bez obrazy słuchaln. Grzegorz mo-
że podług upodobania bez żadne-
nie uwagi słuchaczów tem zmienić
na mocniejszy lub słabszy a przy-
tem nie prostawką robić w górę
co więcej nie narażając się na nie-
bezpieczeństwo ołz wyprowadzić pod-
stawka.

Kur. Pozn. N 252 z 4 listopada 1881.
Panna Flora Friedenthal ucze-
nianka uczennica Korzybskiego
a następnie Rubinsteina przybyła
do Poznania i da koncert.

D. Pozn. N 256 z 9 listopada 1881.
Jan Nepomucen Bobrowicz
umarł dn. 2 Lis. w Dreźnie

w Florencyi zmarł [illegible] był on oficerem artylleryi byłego wojska polskiego i adjutantem ks. jenerała Ramorino. Po upadku powstania dzieląc los wychodźców osiedlił się 1831 w Lipsku. Zajmował się wydawnictwem dzieł polskich, jako zaś był kompozytor i muzyk na gitarze dawał koncerta pod przewodnictwem Paganiniego a w latach 1840 i 1848 zjednał sobie jako muzyk uznanie. W ostatnich [illegible] [illegible] mianowany jest [illegible] [illegible] [illegible].

Kur. Por. N 270 z 2 Listopada 1881.

Nauczycielowi muzyki [illegible] w Florencyi panu T. [illegible]ewiczowi jak donosi Gaz. Tor. nadała „Accademia di Santa Cecilia" w Rzymie tytuł „Maestro composi-

tora i mianowała go zwyczajnym członkiem (Socio ordinario).
Kr. P. N 274 z 30 Listopada 1881.
Panna Krzyżanowska uczennica kons. lipskiego wzięła udział na wieczorku muzykalno-deklamatorskim grą na pianie

Kurjer Poznański z 1882.

Kur. Poz. N 37 z 15 lutego 1882
W Żerniku Degra Tow. amatorskie dwie przyjęło sztuki komedyę i „Błażek opętany" Brotochwila w jednym akcie oraz zaś muzyka Piotra Studzińskiego [illegible]
Kur. Pozn. N 58 z 11 Marca 1882.
Na przedstawieniu III aktu „[illegible]" [illegible] przed rozpoczęciem „Marsz" utworu

Dyrygentem nowej kapeli teatralnej p. Kondraszka z zastępcą p. Smitem, nie mniej w Warszawie otrzymał pro- mianowanie od antreprenerów „Elegia" tegoż kompozytora.

Km. Pw. N 68 z 23 Marca 1882

Sztwiga i Wand. Antkowskie [illegible] [illegible] z [illegible].

K. Po. N 73 z 30 Marca 1882

N. Biernacki prowadzący z orkiestrą nowej ogrzewalni do Krakowa Lwowa i [illegible] Pokucia otwiera w nowem miejscu Instytut gry na fortepian 1 kwietnia.

K.P. N 86 z 15 Kwietnia 1882

Organista i dyrygent muzyki kościelnej p. Antoni Gorzelniewski za- wiązał w ~~otwiera~~ kurs organistów i pod powagą kółko miejscowego [illegible].

K.P. N 95 z 25 Kwietnia 1882.
Wdowa [illegible] wielkopolanka
[illegible] Krak. [illegible] i prof Koblin-
ga [illegible] i o tym [illegible] [illegible].
K. P. N 280 z 27 Września 1882.
Z powodu artykułu do Dr Dunajewskiego
obecnego [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] i organizacji
o poprawieniu nauki krajowej
przez zorganizowanie [illegible] na
wzór Petersburskiego [illegible].
[illegible] zamieszcza Bolesław Dem-
biński był Dyrektorem nauki [illegible]
[illegible] [illegible] (przez
lat 23 która go [illegible] [illegible]
[illegible]) a obecnie [illegible] [illegible].
[illegible] nie zgadzając się z
propozycjami [illegible] [illegible]
w rozkładzie [illegible] [illegible].

Kur. P. N 226 z 4 Października 1882

Poznań Muzyk. / Polskie Tow. muz. zawiązało się w mieście naszem pod kie- [illegible] dyrektorstwem Bolesława Dembińskiego a pod egidą znanego skrzypka p. Biernackiego.

Panny Orłowskie wyjeżdżają znów na swoją nową artystyczną wycieczkę do Pragi Hamburga Szwecyi i Norwegii w przededniu [illegible].

Od 22 Listopada p. Biernacki koncert z [illegible] wspólnie.

Panny Orłowskie koncertowały z powodzeniem w Gdańsku (po- [illegible]) i innych miastach z powodzeniem potem udadzą się do Hamburga.

Dodat. do Kur. Poz. N 271 z 26 Listop. 1862 r.

Dyrektor Gimnazjum [illegible]

kompozytor autor czwórgłosowych kilku
wybranych utworów muzycznych umarł
d. 24 listopada w tak zwanym Domu
Miłosierdzia po długiej i ciężkiej
chorobie. Pogrzeb Ignacego Grimdu-
wicza odprawił się 29 b.m.

Bolesław Dembiński odbywa
wobec wybranej Komisyi, gra
egzamina ze swymi uczniami
sztuki organistowskiej na obórce
Konwiktu w Jarze. Przecie uczeń
na po Dzwinnyszu na nowe...

Z Encyklopedyi powszechnej
Orgelbranda 1866. Skrzypce.
Czterostrunny instrument w...
przeciągając smyczkiem po strunach...
Nazwa na skrzypce po polsku z
Niderlandzkiego napisana ...

generalna wydana u Sennewalda,
Bielawskiego (pierwszego między
skrzypka teatru Warszawskiego)
Umieszczona dla pewnego tonu.
poprzedzonej szkołą Baillota Kreutze-
ra i deforte (nakł. Klukowskiego).
Z naszych skrzypków słynniejsi są
Biernacki, Baranowski, Do-
mańkowski (Eliza Filipowicz)
Pomianowicz, M. Jelski,
Pakimowski, Kossakowski
Kącki Ap. Kątski, Lipiński,
Lotto, Łada, Maciejowski,
Niedzielski, Ostrowski, Serwa-
czyński, Hattyński, Śnado,
Dolski, Szlotczyński, Tatarowski
Teleszyński, Wieniawski.
Szkoła skrzypcowa wprowadzona
przez Kątskiego w Wiedniu i Corelli

i Tartini byli w niej pierwszemi mi-
strzami, potem Pugnani i Gaviniés
Gaviniego uczniem był Viotti
i tę szkołę [illegible] przedmiot, po-
czem jego uczniowie Baillot
Rode Lafont i Kreutzer rozwinęli
tę szkołę jako drugą po szkole [illegible]
[illegible] dla [illegible] paryskiego
Gdyż ona jedyna jest powołaną
dla innych [illegible]
[illegible] jest obecną, [illegible] jest na
drodze ciągłego postępu, jak ją
[illegible] Baillot nazwał „metho-
de progressive". Zaczerpie się
ona na utworzenie szkoły prawej i
[illegible] [illegible]
jak wskazuje szkoła niemiecka
Spohra, według której ona
jest w zastawie [illegible] [illegible]

Szkoła ta jest niezmiernie dźwięczna, skutkiem czego każda wydobyta ton napełniona jest ciepłem, przez co ton otrzymuje treściwą ostrość, surowość, skrzypliwość a przy ciągłem doskonaleniu się w tej metodzie, może dojść do większej nieporównanej, jaką np. posiada Vieuxtemps i Wieniawski. Do szkoły tej należą w Delli [illegible] Lipiński, Ernst i inni. Jakkolwiek Vieuxtemps był przez pewien czas uczniem Bériota następnie jednak uczył się od Habenecka ucznia Baillota, skutkiem czego przeszedł szkołę paryską (a raczej szkołę Corellego).

Bériot miał własną szkołę;

gra jego słodka, niezmiernie czysta i wykończona ale [illegible].

Wykonywanie muzyki nie ubliżone do sztuki wyższej uprawnej, dla tego za- [illegible] [illegible] tonu z instrumen- tu była z niego też sama co w sztuce [illegible]. Za największych mistrzów w grze na skrzypcach uznano Paganiniego i Lipińskiego. Palma co do pierwszeństwa była po- dzielona. Paganini przewyższał ogół skrzypków, ale często jego było niepoprawne, jak również wy- kończone flażolety, pizzicato arpeggia i tryle. Zato Lipiński przewyższał go siłą, pełnością i czystością tonu. Lipiński był z [illegible] w Adagio [illegible], któ- re z niego [illegible] [illegible] [illegible] w finale, przytem niezrównany i równość w andante. Paganini

był namiętny w śpiewie aż do ekstazy
w której jednak nigdy nie zmylił się z
pięknej intonacyi.

Dziennik Poznański w 1865.

D. 6 kwietnia dał koncert A. Dorzycki.
w którym ~~Niedźwiecki~~ Niedźwiecki
młody muzyk Żyd odgrywa się z
wielkiem uznaniem. Grał on w.
w [illegible] w Berlinie. D. 22 kwietnia
dał drugi u nas koncert, poczem
udał się do Berlina.

Dz. Pozn. N 66 z 21 Marca 1865

Kozłowski Józef którego Requiem
wykonano na żałobnem nabożeństwie
przy pogrzebie Arcybiskupa był
synem Antoniego. Urodz. 1751 w
Warszawie i przebywał w [illegible].
[illegible] rodziny na Białorusi [illegible].
[illegible] śpiewał i [illegible]

w Kapeli katedry Sw. Jana d. sept. 1775
Andrzej Ogiński wojewoda Trocki
nie przyjął go na nauczyciela drugiego
syna Michała Kleofasa Ogińskiego
późniejszego twórcy słynnych polonezów.
Około 1800 udał się w podróż do Rosji
i tam zaznajomił się z ks. Dołgorukim
który go nakłonił do służby wojskowej
i wkrótce adjutantem mianował w
czasie wojny tureckiej. Tego też
poznał Potemkin i zabrał ze sobą
do Petersburga. Odtąd stał się znany
stołecznym jako dyrektor muzyki
i kompozytor. W czasie wspaniałej
uczty danej przez cesarzową w pałacu
taurydzkim orkiestra z 400 osób pod
kierunkiem Kozłowskiego wykonała
wielki Polonez z chórami, umyślnie
na ten festyn napisany. Pomimo

Potemkina został dyrektorem jeneral-
nym teatrów cesarskich aż do 1821
w którym to roku sparaliżowany zmu-
szony się od obowiązków a otrzymawszy
dymisyę i rangę radcy stanu
wyjechał do Polski. W r 1824 jednakże
wrócił do Petersburga gdzie gasł
powoli i zmarł wreszcie w 1831
dnia 27 lutego. Mając sobie po-
wierzone orkiestry cesarskie od 1787
Koz. musiał zgłaszać się niemal pod-
czas każdego balu koncertu lub repre-
zentacji teatralnej w Ermitażu.
Obowiązki tego urzędu nie przeszkadzały
mu oddawać się natchnieniu i pi-
sać dla sztuki. Posiadał jednakże
wielką łatwość do kompozycji, jak
o tem świadczy ogromne mnóstwo
polonezów dla koncertów dworskich

najpierwszą; liczy też do 800, i to na
wielką orkiestrę. Prócz tego napisał
chóry do Ozerowa tragedyi „Fingal"
i muzykę do wielu pieśni rosyjskich
Dzierżawina. Arcydziełem wszakże
Kozłowskiego jest Requiem (Missa
pro Defunctis na 4 głosy z orkie-
strą, partycya wydana u Breitk. i Härtl)
na śmierć Stanisława Augusta napisa-
na w 1798 na kilka tygodni przed
śmiercią tegoż króla i na wyraźne
jego żądanie. Król znał był już daw-
niej Kozłowskiego i swym kapelmi-
strzem mianował. Z innych kompo-
zycyi które po większej części w ręko-
pismie pozostały, odszukano 8 poloneców
stosownych na fortepian. W Berlinie 6 polonez
z part. orkiestrowej i w Pradze (1797 r.) wraz
ze zbiorem poloneców na sam fortepian.

Dz. Pozn. N 76 z 2 kwietnia 1865.
Król. Dyrektor muzyki Kambach
zmarł w naszem mieście w któ-
rem długo zostawał i uczniów z któ-
rych [illegible] [illegible].
Dz. Pozn. N 80 z 7 kwietnia 1865.
Dziennik Poznański wspomina o zbio-
rze p. Dalkena w Paryżu zna-
ławnego fortepianisty który ory-
na probę przepisanie opery Dalkena jedna
z kilku to z [illegible] Hapsburga Ostrowskiego
gr. Operetka nosi tytuł „Wieśniacy
czyli Wesele w [illegible]." Treść z
sielanki Brodzińskiego. Twórcy
nad Dalkem który napisał
partyturę tego dzieła, jest [illegible]
[illegible] przez [illegible]. Warszawskiemu
nadesłano kilka opery które zyskały
uznanie. (Warto przepisać [illegible] nowej
operetki).

Dz. Pz. № 81 z 8 Kwietnia 1865.

Dziennik Ryski [illegible] donosi że przybyła do Medyolanu Panna Matylda Włodowska prima donna zaproszona do Medyolanu z Kijowa gdzie śpiewała w operze Król i otrzymała od Króla w darze kolczyki brylantowe.

Dz. Pz. № 133 z 13 Czerwca 1865.

W Dzień Bożego Ciała wykonaną będzie w Kat. Katedralnym msza figuralna Bolesława Dembińskiego. Recenzya bardzo pochlebna i szczegółowy rozbiór zakończony uwagą: „Bodajby nas tylko zachęcała p. Dembińskiego siła, że można nie być za granicą, nie kończyć żadnego Konserwatoryum, wyrobić z siebie zwięzłego ucznia i żadnych nie posiadać dyplomów."

Dz. Pz. № 155 z 11 Czerwca 1865.

Zawiszanka opowiada teatr w Pradzie [illegible] Niedzielistej [illegible] pierwszej artystki.

Dz. Pow. Nr 189 z 20 Sierpnia 1865.
D. 15 b.m. wykonano w kośc. [illegible]
nowym offertorjum tak pięknie na-
pisanem p. Kostkowskiego, któ-
ry dzięki gruntownym znajomościom
śpiewu postawił swój utwór na tenor
(lub sopran) i orkiestrę.
K. P. Nr 204 z 8 Września 1865.
Kocipiński Antoni, nauczyciel muzyki,
który zajmuje się gorliwie zbieraniem
nietylko tekstów pieśni ludowych ukra-
ińskich, ale oraz ich melodyi pierwotnych,
nadesłał do Wiadomości ogłoszenie, że
kilka dni 6 ark. K. wydał jeszcze 1863
w Lipsku Zbiór 100 ukraińskich pieśni
ludowych podzielonych na dekady z nutami
na fortepian i śpiew. Teraz przygotował
nowy zbiór pieśni i myśli go oddać
wydać. Skorzystam zbieraniem tych

pieśni które mogą posłużyć naszym
poetom i muzykom za niewyczerpane
źródło nowych form poetycznych nie
mają żadnego.

Dz. Poz. № 207 z 12 Września 1865

Od tygodnia występuje w ~~[illegible]~~ teatrze
niemieckim we Lwowie Leon Borkowski
z niezwykle mocnym barytonem. Przybył
on tu z Lwowa ~~[illegible]~~ jako pierwszy
baryton opery amsterdamskiej. Był
on pewien czas chórzystą w operze War-
szawskiej, następnie w Wiedniu i Am-
sterdamie a obecnie zamówiony na
bieżące półrocze do tut. opery niem.

Dz. Kr. № 212 z 17 Września 1865.

Krakowski Teatr polski będzie otwarty
[illegible]. Niemiecki dyrektor orkie-
stry tam teatralnej napisał operetkę komicz-
ną w 2 aktach „Odaliski" Oprócz

tego pracuje nad większą operą której
tekst wziął po większej części dosłownie
ze Słowackiego wolnego przekładu Cal-
derona „Książę niezłomny”.

Gazeta P. N 255 z 8 listopada 1865

Niedawno pobieżną wzmiankę o za-
wiązującem się u nas Towarzystwie
muzyki wzajemnej i Towarzystwo
przybrało nazwę „Towarzystwo przy-
jaciół muzyki” a głównem jego za-
daniem jest szerzenie i ćwiczenie się
w śpiewie religijnym i ludowym polskim.
Członków jest już zapisanych 60. Przewodni-
czącym zarządu jest Dyrektor muzyki
kościelnej Maciej Zembiński.

G. P. N 269 z 24 listopada 1865.

Panna Matylda Płodowska wyjeżdża
się od Stycznia br. do Moskwy zaanga-
żowana do opery Włoskiej pobierając

po 5000 franków miesięcznie. Dotąd występował w Ernani, Rigoletto, Ineza, Ballo in Maschera i Marcie.

Dziennik Poznański z 1866.

D. P. N 11 z 16 Stycznia 1866.

Znany już z kilku swoich utworów muz. Bolesław Dąbrowski da z początkiem przyszłego miesiąca koncert na którym wykonaną będzie większa jego kompozycya muzyczna nad którą od pewnego dnia [illegible] pracuje. Tekst do muzyki instrumentalnej i wokalnej do niektórych ustępów „Pieśni o ziemi naszej" W. Pola. Mielibyśmy sposobność posłyszeć partyturę obejmującą 36 głosów. Cała kompozycya poprzedzona uwerturą instrumentalną zawiera chóry męzkie i poprzednio partye solowe wszystkie nader zajmujące i odpowiadające [illegible]

nie tylko Dankowi podobało się ale i przyjedn-
czym jego ułożeniem. Wykonawcami dy-
rygować będzie sam autor.
Znakomita śpiewaczka Majerawska
przybyła tu z Warszawy do w
hotelu francusk. z towarzyszem Karolem Hofmanem z Krakowa
Program koncertu 10 lutego br.
wstęp z Melodramatem do „Pieś-
ni o ziemi naszej” W. Pola. Muz.
Dąbrowskiego Część I
1. Uwertura do „Pieśni o Ziemi na-
szej” wykonana przez wielką orkiestrę.
2. Introdukcja (Orkiestra) Re-
citativo (tenor) pierwszej bandury z
tow. orkiestry; Allegretto recita-
tivo (bas) z tow. orkiestry (bez przestanku)
3. Vivace Chór męski z tow. orkiestry
4. Polonez (duo tenor i bas) z towarzy-
szeniem chóru i orkiestry

Część II.

5 Andante con moto (kwartet) Solo (baryton) chór męski z tow. orkiestry

6. Larghetto (E moll) Solo (tenor) chór męski z tow. orkiestry

7. Wielki polonez – partya tenorowa chór męski z tow. całej orkiestry. –

Koncert ten powtórzono na ogólne żądanie. 28 lutego.

Dz. P. N 59 z 14 Marca 1866

Zamieszczona bardzo pochlebna krytyka z poprzedniego koncertu.

Dz. Poz. N 61 z 16 Marca 1866.

M. Andrzkowski nasz kompozytor napisał i wydał piękny utwór muz. do Wiersza Pana Koskanowskiego „Do Edwarda" na czterogłosowy chór męski przeplatany solami pojedynczych głosów.

Dz. Pow. N 93 z 25 Kwietnia 1866.

Tamina z Książąt Czetwertyńskich Tołowska znana na polu muzycznem zmarła w Kijowie.

Dz. Pow. N 104 z 8 Maja 1866.

Kronika Paryska...... Znana z wyż-
szych niepospolitych przymiotów serca z towa-
rzyskiego udziałku i niepospolitych umy-
słowych zalet księżniczka Tamina
Czetwertyńska zmarła temi dniami
na Ukrainie. Przyczyna śmierci
tej istotnie wyższej i szlachetnej ko-
biety wydałaby się bardzo dramatyczną
w każdym innym kraju, u nas jednakże
u ludzi spostrzeżona. Zmarła wcale
dobrze na dworze francuskim posiadła-
wszy w konwencji przez urzędników
wolała na pierwszy odgłos wypadków
powrócić do kraju i poślubiła Polaka.

Fortunę straciła zupełnie, bo wszystko sama
Dobrowolnie oddała Rządowi, [illegible] dla
sprawy polskiej resztę zagrabili Moskale.
Szlachetnej kobiecie wśród strasznych klęsk
publicznych i domowych na całą posiadłość
pozostała mała drewniana. Zdarza się
że ta dobra kilkamiesięczna dziatka
zostaje dotkniętą słabością. Matka poszła
po doktora, doktor zapisuje receptę
po rosyjsku, bo inaczej nie wolno aptece.
[illegible] poniosła lekarstwa z etykietą
rosyjską bo inaczej zostałaby skazaną
na karę. Nieszczęśliwa matka po
rosyjsku nie dobrze rozumie, myli
się w objaśnieniu napisu, podaje dziecku,
to lekarstwo przeznaczone na użytek
zewnętrzny i w oczach matki traci swe
niemowlę... Nieszczęsna matka
polska co tak strasznie okupiła

nieznajomość matczynego języka w paru
miesięcy po dziecku z żalu umarła.
Dz. Poz. N 110 z 7 Maja 1866.
Kronika dworska — wspomina o
niedawno piosnki Zarzeckiej
Dn. 12 Maja był pogrzeb pani Janiny
Piaseckiej znakomitej Harfistki na
Krzyżu z domu Dobrzyckiej.
Dz. Poz. N 113 z 20 Maja 1866.
Pamięci Janiny Czetwertyńskiej
Na święto Matki wrodzonej...
Dziewczyna dziecko ~~...~~ czarów pozamatam
Życie dla siebie jest niebem bez końca...
Dla Polek — życie dramatem.
Znałam ja Polkę na śląskiej ziemi
Co dumnie tęskniąca do nieba wodzona,
Z duszą płomienną, co skrzydły orlemi
Z niebios ściągała koronę.
Poezja i pieśnią związana w jej łonie,

W adorację palmą szarzały w niem bitwy
Gdy na mię patrzy — składasz twe dłonie
Jak do najżarliwszej modlitwy.
Gdyś się dowiedział — toś był przedmiotem
Jak Zygmunt z wadą jej „tronów anielskich"
Dziewczynką była z wiankiem.. w anielskim —
O więcej.. — polską dziewicę!
Lecz i włoskiej ziemi pod niebo pełne nocy
Słońcem karmiona bogini wdzięczna —
Piersiową też straszną — też potęgę pomocy
Na obłok jaśniejszy rozrzucała.
Zapominała o niebios koronie —
Śpiewała pieśni lecz trawie pejzaże..
W tronów i wspomnień i w nadziei chórze
Została tymczasem — zaśpiewania.
Widziałam potem w stepach Ukrainy
Tę samą Polkę ... lecz nie tę zwarzoną!
Na złotym wiatku jako obłok zimny
Na tle czarnego jeziora...

Wszak piosnianna twych braci każdego,
Ofiara, więcej twych ziemi tomała —
Chciała ożywić te wiązkę bukowy
Którą tak ojczyzna kochała.
Więc ten wznosiła ziemi twych obrazy:
„Bierzcie ją! walczcie za cześć Ukrainy"
Głos ten ich zbudził jak piosnianej ofiary
Wielki ten głos krainy!
Widziałam potem tę krainę w niedoli
Wszystko rzuciła dla wroga zbójecka..
Nie mogła wstawać z ciała anieli —
Ni zabrać skarbu jej dziecka.
W duszy jak w tęczy patrzcie nadziei —
Dla niego w nędzy walczyła męczennie —
Ono jej było wśród losów rzewniejszy
Zbawienna morska latarnia.
Lecz trościami ofiar los życia do nocy!
Gwiazda jej zgasła na gośmieże a skoro...
Matko jak kwiatów z wszystkiemi rozpaczy

Wydarła ciało skarb swój mogiła..
Wśród westchnień a głos jej i z grobu
Wyrwałby od dzieci strasznego występku..
Więdnący wzrok ... bez pociechy nakarm
Pisano w carskim języku.
Niestety! Polka po carsku nie czyta —
Podejdź dziecku luterstwo fałszywe..
Ono zasypia ... noc mija ... dzień wstał..
Dziecko ostało! nieżywa! . .
Swatootce potem w stepach dalekiej
Dostał przyjaźń władzy pod niebios błękitem
Tam leży matka trzy obok dziecinnej!..
Ach życie Polki — dramatem!
Ontsala 15 maja 1866.

Henryk Morzbach.

D. z O. N 127 z 8 Czerwca 1866.
Zmarła w Permie Zofia z Gajewskich
Dąbrowska matka zacnego pianisty
Henryka Dąbrowskiego

Kur. Por. N 158 z 15 Lipca 1866.
Panna Matylda Pfeiffer Piotrow-
ska śpiewaczka nasza o której pobycie
i powodzeniu w Meksyku donosiliśmy
wystąpiwszy w N. Nowym Yorku i t. z. —
miesiąca w b. r. powróci do Europy.
W ogrodzie Zakrzewskich grywa
orkiestra p. W. Niklińskiego
która swemi Dniówkami ma-
nierami wiernej temperaturze
[illegible] ogólnej publiczności
wszak stąd też tam chętnie uczęszczają.
Kur. Por. N 196 z 20 Sierpnia 1866.
W miesiącu Lipcu b. r. umarł w Kijowie
śp. Antoni Krasiński wydawca ma-
mieszkał w Kamieńcu Podolskim a
następnie w Kijowie. Był i kompo-
zytorem wielu dzieł muzycznych a
mianowicie wartość przezpał utworów

Do śpiewu: „Wiosenki" i „polki" za-
pustę" Śpiewy sławiańskie w
tekstem polskim, czeskim, serbskim
i rosyjskim „O Boga ta matenka
moja" słowa Minasowicza —
Dumka „Ptaszę moje swojem komin
wraz słowa Boh. Zaleskiego
Dumka „Wypadł ali śpiew w brzeg
stomanowanie sł. J. N. Kamińskiego
„Tęsknota" według Szillera „Śpiewak
w obcej stronie" B. Zaleskiego
z tow. wiolonczeli. „Trzy śpiewy"
do słów W. Wasilewskiego „Mucha
komar i motyl" L. Kondratowicza,
„Niezbudzeni" Oda „Handelowi"
Ojczyzna mołdawska" Rakowskiego —
„Zaloty starościny" polonez i t. d.
K. był także kompozytorem wielkiej
liczby polonezów, mazurków

Dumek na fortepian. 1862 wydał
osobno „Pieśni ludowe [illegible]" w
kilku zeszytach.
Ze Nar. N 208 z 14 Września 1866.
Kronika Lwowska. Grano tu przed
kilkoma dniami operetkę nie-
znanego autora „Kościuszko nad
Sekwaną" (Dietkiewicza muzyka?).
Wspominam o tem nie dlatego aby
sztuka na wspomnienie zasługiwała
jest bowiem bardzo słaby utworem
scenicznym. Sztuka o której mowa
której głównym bohaterem jest Kościuszko
bawiący 1814 we Francji w majątku
przyjaciela swego Zeltnera pod [illegible]
[illegible] się do [illegible]
[illegible] frazesami patriotycznemi
a kompozytor [illegible] z ludowemi [illegible]
[illegible] i muzykę [illegible]

ale właśnie dla tego do sztuki nieodpo-
wiednia, bo kazał nie tylko Polakom
występującym na scenę śpiewać polo-
nezy, krakowiaki i mazury dziękó-
wy ułożone francuskie i pani
Zeltnerowa i dziewczynka francuska
stawem wszystko śpiewa polonezy
i mazury. Sztuka ta tylko raz była
grana w 1848 na naszej scenie
a później najsurowiej zakazana.
Dz. Poz. N 270, 27 listopada 1866

Ze Lwowa. Gł. Szczepska Manekdota.
Towarki przybyli tu przed kilku dniami.
N. B. Podobnie jak i w innych latach
zjeżdżał i tego roku w lecie do Poznania
teatr z Krakowa na gościnne przed-
stawiania.

A. Pianowski ogłasza koncert na skrzy-
pcach z trzo fortepianu. Po koncercie

tańca do których śpiewano się posługiwać takich inseratów było przy więcej.

Dziennik Poznański 1867

Dz. Poz. № 25 z 30 Stycznia 1867

W r. 1866 zmarli: Teodor Ernard artysta i nauczyciel muzyki w Warszawie autor kilka kompozycji na fortepian. August Radwan urzędnik w Warszawie kompozytor utworów do śpiewu. Józef Złotoszewski urzędnik w Warszawie autor kompozycji muzycznych z których kilka wyszło na widok publiczny.

Dziennik Narodowy Paryż w 1841-1842 tom I.

Do № 7 z 15 Maja 1841.

Znakomity nasz fortepianista Julian Fontana dał wielki koncert w Bordeaux 19 Kwietnia br.

grał kompozycje Chopina Liszta Alkana i Thalberga i od licznie zgromadzonej publiczności wielkie odbierał oklaski. Dzienniki miejscowe chwalą mocno czystość, którą siła jego lewej ręki, delikatność uderzeniami i smak w oddaniu każdego ustępu. Pozostana po kilkunastomiesięcznej niebytności ma wrócić do Paryża.
Kur. War. P. N 7 z 17 Kwietnia 1841.

D. 6 Marca umarł w mieście Vire (Departamencie Calvados) Józef Soboczyński. Był on jednym z tych 30 uczniów Uniw. Wileńskiego, którzy w dziejach litewskiego powstania tak piękną zapisali kartę. Choroba piersiowa przyspieszyła zawczesny zgon jego. Miał

... lat 29. W. Viré był ka-
pelmistrzem gwardyi narodowej
naczelnikiem orkiestry towarzy-
stwa filharmonicznego i profe-
sorem muzyki.
Dz. N. P. N. 6 z 8 Maja 1841.
D. 26 Kwietnia dał Chopin koncert
z tego powodu zamieścił Liszt w
Gazecie Muzycznej z 2 Maja ar-
tykuł pełen uwielbienia z któ-
rego wyjątek przytaczamy:
Chopin podobnie jak ten drugi
poeta jego współrodak i przyjaciel
Mickiewicz, z natchnienia muzy
narodowej czerpał swoje pieśni
i jak Polska przebywa w jego tonach
takąto jest nieznana poezya, która
dla tych co ją prawdziwie czuli
z niczem porównać się nie może.

Jeśli mniej blasku otacza jego imię, jeśli wieniec mniej świetny opasuje jego skronie, nie pochodzi to może stąd, że w nim nie ma potężnej myśli, równie głębokiego rozmachu jak w wielkim autorze Wallenroda i księgi pielgrzymstwa, ale że jego środki wyrażenia są bardziej ograniczone, jego instrument nie był nieskończony; nie mógł on się objawić inaczej niż z pomocą fortepianu. Stąd też jeśli się nie mylimy, pochodzi to jego udręczenie tajemne i ciągłe, ten jakiś wstręt do udzielania się światu, ta melancholia ukryta pod wesołością pozorną, a w ogóle cała jego twórczość indywidualność niepospolita i umiejąca do najwyższego stopnia.

120.

Dz. Nar. N 52 z 26 marca 1842.
W Warszawie umarł d. m. pierwszy nauczyciel w muzyce Chopina Wojciech Żywny w 90 roku życia.

Dziennik Narod. Paryż r. 1842-1843. tom II.

Dz. Nar. N 104 z 25 marca 1843.
W ubiegłym tygodniu dał tu w Paryżu koncert Fontana i Szczepanowski.

Dziennik narod. Paryż 1843-1844. tom III

Dz. Nar. Paryż. N 147 z 20 Stycznia 1844.
Dn. 9 Stycznia 1844 pogrzebano wo-[illegible] na cmentarzu w Montmartre zwłoki ś.p. Grzegorza Kątskiego ojca 4 synów artystów Kątskich. Rodzina jego pochodzi z Badala.

Dz. Nar. N. 156 z 7 Kwietnia 1844.
Marya [illegible] zamieszkała w

artykuł „Stanisław Szczepa-nowski" o którym powiedział. Daje w krótkości historyę gitary wyrażając się o Szczepanowskim jako gitarzyście z wielkiem uznaniem: „gitara w ręku Szczepanowskiego stała się równym bogactwem pośrodku pomiędzy fortepianem a skrzypcami."
Dalej nadmienia się o najznakomitszym uczniu gitarzysty Giulianiego jest tyż [illegible] mianowicie Horecki.
Tak to sprawozdanie z koncertu Szczepanowskiego.